

het visserijblad

Vrijdag 23 mei 1975 — Nr. 21

GEMEENTE KOKSIJDE
BIBLIOTHEEK VISSERIJMUSEUM
OOSTDUINKERKE

ABONNEMENTEN : BINNENLAND 1 JAAR 1000 FR. — 6 MAANDEN 500 FR. — 3 MAANDEN 250 FR. — BUITENLAND 1100 FR. — HOLLAND 70 GULDEN — REDAKTIE, BEHEER, PUBLICITEIT EN DRUKKERIJ : H. BAELS-KAAI 30, OOSTENDE — TEL 70.77.13/70.77.14 — P.C.R. 41.89.87 — H.R.O. 25202 — DIREKTEUR P. VANDENBERGHE

Acupunctuur voor een zachte dood

Sinds minister Tindemans hoopt de chinezen wat democratisch begrip bij te brengen terwijl hij ons, volgens zijn tegenstanders, allerlei chinezerij wijsmaakt en intussen het land naar de verdoemenis laat helpen, sindsdien leven wij gelaten en berustend gelijk de chinezen. Sindsdien krijgen wij meer en meer speldeprikjes zonder dat wij daartegen reageren; integendeel, wij ondergaan deze speldeprikken als een nieuw chinees geneesmiddel, hoopvol op een beetje verbetering wachtend om..... zonder erge pijn een zoete dood te sterven.

DE NIEUWE VISKWOTA

Momenteel zijn onze ambtenaren in Londen om de kwota voor 1976 te bedingen (en te helpen vastleggen); de verwachtingen liggen merkkelijk lager dan in 1975 en het ligt in de bedoeling voor 1977, 78 en 79 deze kwota nog te verlagen. De wetenschapslui zijn overtuigd daarmede de visserijtoekomst te kunnen redden; de bedrijfsmensen daarentegen beweren daardoor de keel te zullen toegeknepen worden. In elk geval wint de overtuiging veld dat de wetenschap met de opgelegde kwota, over 5 jaar, misschien de vissstapel zal gered hebben, maar dat België anderzijds dan GEEN visserij meer zal hebben, lijkt ons ook vast te staan.

Vandaag wordt veel tong aangevoerd uit het Bristol kanaal, méér dan vorige jaren en al kan men ons niet zeggen vanwaar die tong plots gekomen is, zegt men ons wel dat wij, tong of geen tong, ons kwotum voor 75 in zes maanden zullen uitgeput hebben en dat wij er dus moeten wegblijven.

Wat zijn de verwachtingen?

Tong : Voor 1975 mogen wij totaal uit de Noordzee, Engels en Bristol Kanaal en de Ierse zee maksimum 2.425 ton uithalen. We hebben ons getroost met dit cijfer toen we wisten dat we in 1974 slechts 2.363 ton hebben gevangen. Het maksimum voor 1976 zou echter beneden de 2.000 ton blijven.....

Schol : Het kwotum voor 1975 bedraagt globaal 5.950 ton tegenover een vangst in 1974 van 4.728 ton. In Londen zou men overwegen voor 1976 slechts 3.000 ton aan de Belgische visserij toe te kennen.....

Bedenkend dat de danish pair visserij het níet doet en dat een twintigtal vaartuigen méér op tong en schol zullen varen, wordt het duidelijk dat de kwota voor 1976 niet een acupunctuur-prikje in de grote teen zal worden, maar een rechtstreekse stoot in het hart.

De ambtelijke troost dat alle visserijlanden van W-Europa door deze kwotaregeling worden getroffen, is niet eens een valse troost: een land met 1.000 en meer vissende eenheden zoekt vlugger en efficiënter naar een oplossing en een omschakeling voor bepaalde categorieën schepen, dan een prutslandje met hooguit 200 vaartuigen waarvan zelfs de «grote» IJslanders met 1.000 PK, volgens Europese normen, tot de kleine middenslag behoren. Een halveren van onze huidige vlootsterkte is ontegenhoudbaar de teleurgang van de ganse vloot. Dit heeft zelfs Ir Verschaeve begrepen toen hij toegegeven heeft dat een centralisatie van de Belgische zeevisserij, te Oostende, het einde zou betekenen.

KERNEILAND

Terwijl de vissstapel moet worden beschermd, terwijl kwota worden opgelegd, terwijl vaartuigen uit de vaart zullen MOETEN genomen worden, laat men toe dat Skandinavië (en Rusland!) miljarden visjes in wording en miljoenen tonnen plankton en ander viseten opvangt en vernietigt voor de industriële visnijverheid van deze landen. Dat nochtans is de ware uitmoording van de vissstapel en níet die 5.000 Ton schol die België wil vangen. Maar, zegt de politiek, in Skandinavië werken duizenden mensen in de vismeelindustrie en men kan die mensen toch niet zo maar naar de dop zenden. En daarom wil men ons in deze politieke vergelijking doen geloven: 5.000.000 Kg. puf = 5.000 Kg. schol...

In België reageert men niet beter: zonder bewijzen, zonder onderzoek, voortgaande op de gissingen van zeer rijke elektriciteitsbedrijven,

(vervolg op blz. 2)

MEER SCHEPEN EN DICHTER BIJ HUIS NEDERLAND ZWEMT IN DE HARING

In het Algemeen dagblad verschijnend te Rotterdam heeft Dr. Boelman Kranenburg in een belangrijk interview heden woensdag hieromtrent het volgende gezegd:

De jaarlijkse haringrace op de «Hollandse nieuwe» is gisteren begonnen. Zo'n 100 schepen met ongeveer 1000 vissers aan boord gaan op de Noordzee de haring te lijf. Het is de moeite waard voor de gemiddelde matroos, want hij verdient jaarlijks op zee tussen f 25000 en f 30.000.

De visserijdeskundige, dr. H.A.H. Boelmans Kranenburg laat in het raam van de omstreken vangstbeperking zijn licht schijnen over de nationale haringvloot.

Ongeveer twintig schepen meer dan andere jaren nemen dit seizoen deel aan de haringvangst op de Noordzee.

De kuoteringsperiode eindigt op 1 juli en tot die datum mogen de Nederlandse vissers nog 4000 ton haring aanvoeren. Dit is het restant van het kwantum van 27.000 ton (een derde minder dan voorheen) dat ons land van 1 juli 1974 af gedurende een jaar uit zee mocht halen.

Dr. Kranenburg: «Vorig jaar 29 december is de laatste Noordzeeharing aangevoerd. De Nederlandse vissers zijn gestopt toen er 23.000 ton binnen was. Men heeft die gedragslijn gevolgd, omdat van nu af tot 1 juli het beste produkt dat de gunstigste prijzen op'evert, kan worden gevangen».

Het is in ander opzicht een bijzonder jaar. Vorig jaar vertrok een deel van de vloot al een week eerder naar zee en wel naar de Ierse Zee. Nu zijn alle schepen op dezelfde datum uitgevaren en waarschijnlijk allemaal naar de Noordzee, omdat het restant van het kwantum voor iedereen ruim genoeg is.

«Dit heeft het voordeel», zegt dr. Kranenburg, «dat gerekend mag worden op een goede kwaliteit haring, omdat vorig jaar de vroege vangsten uit de Ierse Zee naar kwaliteits gerekend wat tegegevallen zijn».

— Zal de eerste Hollandse Nieuwe duur zijn?

Dr. Kranenburg: «Dat hangt in de eerste plaats van de aanvoer af en de schepen mogen per reis maar 100 vaten met samen zo'n 100.000 haringen aan wal brengen».

Hij vertelt er ook nog bij dat de Nederlandse haringvloot uit hele grote en zeer dure trawlers bestaat, waarvan de exploitatiekosten — mede door de hoge bemannings- en brandstofkosten — lang niet mals zijn.

Dr. Kranenburg: «Dit jaar zijn

er bij gekomen vijf nieuwe trawlers die enkele jaren geleden zijn besteld en voor enkele ervan moest toen al f 6½ miljoen worden betaald. Sommige schepen hebben extra bemanning om de haring snel te kunnen kaken. Die arbeid verhoogt uiteraard de kosten».

— 20.99-0— Zal Nederland vlot de haring kunnen afzetten?

Dr. Kranenburg: «Dat verwacht ik wel. De meeste maatjesharing zal zoals gebruikelijk wel weer in eigen land worden verkocht, hoe mooier vinden de Nederlanders en dat vind ik ook. Naarmate de grotere haringen worden aangevoerd, komen vooral West-Duitsland en ook wel België in de markt. Het buitenland vraagt in het algemeen ook zwaardere gezouten haring dan de Nederlander».

— De exportcijfers over het eerste kwartaal 1975 zijn flink lager dan die voor de eerste drie maanden vorig jaar.

Dr. Kranenburg: «Hieraan mag men niet verbinden dat er een verminderde vraag is. Uiteraard kun je minder uitvoeren als er een lagere aanvoer is als gevolg van de vangstbeperkingsmaatregelen naar aanleiding van de overbevissing. In financieel opzicht is de export van gezouten haring evenwel minder gedaald dan de totale aanvoer van haring. De gezoute haring is financieel het sterkste deel van ons visaanvoerpakket».

EXPORTPRIJS

Aan de hand van een statistiek wijst dr. Kranenburg erop dat de exportprijs nu in vergelijking met vorig jaar ongeveer 10 procent is gestegen «en gezien de kortere vistijd op haring is dat niet ongunstig».

Hij vervolgt: «De geëxporteerde hoeveelheden over het eerste kwartaal 1973 — toen er dus nog geen kuotering was — komen overeen met die van het eerste kwartaal dit jaar. De prijs per kilo was twee jaar geleden f 1.69 en bedroeg nu f 2.21. Ook dit verschil van circa 25 procent steekt niet ongunstig af».

— Wat gaat er na 1 juli in de nieuwe kuoteringsperiode gebeuren?

Dr. Kranenburg: «Daarover wordt nu in Londen een internationale conferentie gehouden. Daar zullen de toegestane vangsthoeveelheden voor alle vissoorten opnieuw worden vastgesteld. Ik hoop dat de kuota niet lager worden».

De biologen vragen zich in rapporten nog steeds af of de vang-

(Vervolg op blz. 2)

(Vervolg van blz. 1)

beweert men kerncentrales nodig te hebben. (We hebben geen uranium en moeten die kopen; als we elektriciteit tekort hebben, kunnen we die dan ook niet kopen? Veeleer dan kerncentrales te moeten bouwen).

Maar hoe ook kerncentrales pp de Noordzee betekenen een vernietiging van onze visbroedplaatsen. Nochtans verschijnt eerstdaags een wet waarbij het verboden wordt binnen onze 12 mijlzone te vissen, ten einde de visstapel te beschermen, hoewel men dus overweegt miljarden liters kernwater in de Noordzee te pompen, waardoor binnen die 12 mijl zelfs geen worm zal kunnen in leven blijven. Dat is erger dan chinezij!

GASOIL

De EEG zou, mede dank zij minister Lavens' pleidooi, toelaten dat er een ristourne gegeven wordt tot einde '75.

Maar gisteren zei de Sjah van Perzië mij dat hij in oktober de prijs wil verhoogd zien met 30 à 40 %. Hij heeft het ook tegen u gezegd, als uw TV-toestel aan stond. Hij heeft het tegen de Rederscentrale gezegd en tegen de minister. Maar bij ons? Géén reactie. Wij willen ook dit prikje als acupunctuur verwerken, omdat nog niet is uitgemaakt wie er nu beter naar de minister zou gaan met het klachten- en eisenboek, P. Vandenberghe of A. Wittewrongel!

ZEEBRUGGE

Op de doop van de « Terra Nova » sprak schepen Raes, als peter, enkele woorden van bewondering en aanmoediging voor werf, eigenaars en bemanning. Ik antwoordde dat « peter-zijn » geen eretitel is, geen beloning voor bewezen diensten, maar een opnemen van verantwoordelijkheid. Ik zei hem dat hij pas onze dank en ons applaus zal krijgen als hij het lint zal doorknippen van de schuilhavensluis.

Daar kwam geen reactie op. Slechts enkele boze gezichten. Sindsdien heeft schepen Raes gezegd, dat zijn burgemeester vooralsnog bereid is met enkele reders te spreken (merci!), maar hij liet verstaan dat ene J. Deroose daarbij beter niet zou aanwezig zijn.

Dat is geen « stek » tegen mij, vrienden, maar een duw voor de Oostkust, die men met een kluitje in het riet wil sturen; men is er zelfs toe in staat u te doen geloven dat u uw levenseinde zult kunnen slijten op... luxueuze yachten.

ONGEVALLENKAS

Met een pensioenregeling voor vissers vanaf 60 jaar, waar omzeggens niemand kan van genieten, maar waarvoor iedereen moet bijdragen, wordt er bewezen dat tepas en te onpas de sociale snaar bespelen soms kan leiden tot een (gevaarlijk) spel zonder grenzen. Sinds de gemeenschappelijke kas voor de zeevisserij opgenomen werd in de FAO, zitten we helemaal goed!

Het bijdragesysteem moet herzien worden, natuurlijk, en de syndikaten doen ernstige voorstellen in verband met de uitbetalingsbasis voor ongevallen Dank u.

Wij zullen natuurlijk protesteren. We zullen natuurlijk betalen. We zullen natuurlijk schreien. We zullen een zachte dood sterven. Omdat we lamzakken zijn, omdat ik en gij het goed menen, omdat Wittewrongel er niets zal aan doen.

Omdat het misschien onze tijd zal meegaan.

Danken wij intussen de chinezen voor de acupunctuur, die ons niet moet genezen maar ons een zachte dood moet laten sterven.

JEF DEROOSE

NEDERLAND ZWEMT IN DE HARING

(Vervolg van blz. 1)

sten niet verder verminderd moeten worden om de visstand sneller te doen stijgen. Het is een kwestie van beleid in welk tempo je dit wil bereiken.

Het Nederlandse bedrijfsleven vindt dat zowel het inkrimpen als het later weer uitbreiden van de vangsten geleidelijk moet gaan om de winstgevendheid van de bedrijven niet te veel aan te tasten.

De bedenkingen van de biologen hebben vooral betrekking op haring en platvis (tong en schol) en in mindere mate op rondvis, zoals kabejauw, schelvis, wijting en koolvis. Van die laatste categorie mogen wij een vrij groot kwantum vissen, zodat dit een goede uitwijkmogelijkheid is als het haringkwantum opgevoerd is.

— Hoe ziet u de toekomst voor onze haringvisserij?

Dr. Kranenburg: « Dat wij de

haring goed kwijt blijven raken. Nederland is langzamerhand het enige land dat het produkt gezoutte haring op de markt brengt. Engeland en West-Duitsland doen dit niet meer of weinig. Wij zijn de enigen die zo'n tien jaar geleden bij de overschakeling van loggers op trawlers — dus van drijfnet- op sleepnetvisserij — de kennis van het kaken en de mate van zouten op het nieuwe scheepstype en de nieuwe vangstmethode hebben overgebracht. Wij zijn de enigen in de wereld die dit doen. De Engelsen en de West-Duitsers hebben die kennis laten schieten.

Op dit punt maken wij ons dus geen zorgen. De grote kunst is het om voldoende haring te vangen en dat schijnen we goed te verstaan. Wij en de Schotten zijn dan ook de enigen die het hele toegestane kwantum hebben voorgevoerd.

Tot daar deze zeer belangrijke zienswijze van een zeer bekwaam visserij-deskundige.

DE GARNAALVISSERIJ TE OOSTENDE

Vorige week zaterdag was de garnaal te Oostende opnieuw zeer duur en nochtans was de kwaliteit, wat grootte betreft, ver van deze van andere jaren.

Bestendig koud weer, het omwoelen door grote treilers en van het plankton, enz... zijn allemaal factoren welke volgens de vissers die aanvoer beïnvloeden.

De prijzen gingen zelfs tot 156 fr per kg en sedert de handelaars in Zeebrugge er de zaterdag geen mijn meer op nahouden, stelt men vast dat de Zeebrugse garnaalvissers de zaterdag ook te Oostende markten.

De tijden zijn er immers niet naar om, wanneer er een frankje te verdienen valt, niet in zee te gaan. Er zijn immers al dagen genoeg dat men in zee niet kan gaan en de vangsten zijn zo schaars, dat het verliezen van een dag om in zee te gaan, kostelijk is.

Wat ook een uitstekende verbetering daarstelt is het feit dat het stadsbestuur eindelijk begrepen

heeft dat de officiële verkoop van garnaal in de vismijn moet geschieden.

Jaren hebben we er op geklopt tot men begreep.

Het is hier geen zaak van folklore. Het mag niet meer dat men naar toestanden terugkomt om te zien dat een paar handelaars alles opkopen om dan anderen te benadelen.

Nu hebben alle handelaars in de vismijn de gelegenheid een ben te kopen en worden er soms prijzen gegeven welke men anders nooit zou kennen.

Direkteur Ghys en schepen Dumarey hebben dit sedert een jaar begrepen. Ze hebben ook begrepen dat de garnaalvisserij geen vijfdegenweek mag worden en dat de verkoop op zaterdagmorgen een uitstekende zaak is.

Dit strekt hen ter ere op het ogenblik dat mensen voor de folklore en uit politieke redenen, menen tot de vroegere mistoestanden te moeten terugkeren. P.V.

ZAL IJSLAND TOCH VISSERIJGRENSEN UITBREIDEN ?

Volgens berichten uit Reykjavik is IJsland toch van plan om zijn visserijgrens later in dit jaar uit te breiden tot 200 zeemijlen, zo is vorige week vernomen in kringen van het nationale politieke comité.

De onthulling kwam nadat de commissie voor de visserijgrenzen in Reykjavik bijeen was gekomen om te worden ingelicht over een recente wet van de zeeconferentie van Genève. Na de bijeenkomst zei premier Geir Hallgrímsson dat IJsland zijn positie nauwkeurig zal bestuderen alvorens een datum vast te stellen voor de uitbreiding van de visserijgrenzen.

In september 1972 heeft IJsland al eerder zijn visserijgrenzen uitgebreid van 12 tot 50 mijl. Daar kwamen toen meningsverschillen met verscheidene landen uit voort, vooral met Groot-Brittannië en West-Duitsland.

Daaruit spruit voort dat onze re-

gering zeker zeer waakzaam zal moeten zijn om te bekomen dat onze 20-tal schepen er verder in bepaalde gebieden zouden mogen blijven vissen.

Het is immers op 13 november 1975 dat dit bilateraal akkoord voor 19 vaartuigen eindigt, waarvan er nog amper 12 in de vaart op IJsland zijn.

Zal onze regering, vertegenwoordigd door een ambtenaar van Buitenlandse Zaken en onze ambtenaren van Landbouw bekomen dat dit getal behouden blijve of ons een kwantum toebedeeld worden op basis van wat we in de laatste drie jaren aanvoerden?

Afwachten is de boodschap en waakzaam blijven, daar de belangen van onze IJslandvisserij gepaard gaan met die van de rest van de vloot.

P. Vandenberghe

DE OESTERTEELT OP DE NORMANDISCHE KUST

Niettegenstaande het groot scepticisme die er heerste in 1971 op de Normandische kust na de katasastrofale sterfte van de oesters in 1971, tekenden zich de resultaten voor dit jaar toch gunstig af dank zij de totale en niet-aflatende vastberadenheid van de oesterkwekers die zich in een belangengroep verenigd hadden.

VIJFTIG MILJOEN OESTERS !

Men noemt 1975 een mager jaar waarin slechts 32 duizend kilogram holle oesters mechanisch losgemaakt en gekapteerd konden worden. Er wordt nochtans op een totaal van 50 duizend kgr gehoopt, hetgeen

nagenoeg vijftig miljoen oesters zou vertegenwoordigen. Deze oesters komen voort van een 260.000 kalkplaten die vorig jaar onder water gezet werden. Deze oesters zullen overgebracht worden naar verwaterplaatsen in Normandië. Wat de opgevangen en uitgezette oesters van 1973 betreft, worden deze voor het ogenblik aan 50 fr het kilogram verkocht. Van dit zelfde seizoen '73 dat een heel goed seizoen was, hoopt men op een totale afzet van één miljoen kgr. In het bedrijf klaagt men echter over het tekort aan broed- en verwaterplaatsen en ook over de afstand gelegen tussen de broed en verwaterplaatsen.